

Forsikringens Midler kan ogsaa anvendes til den produktive Arbejdsløshedsforsorg;*) ved Siden heraf kan Riget give Rentetilskud og Laan.

Forsikringens Midler tilvejebringes ved Bidrag, halvt fra Arbejdsgiverne, halvt fra de forsikrede. Bidragene udgør sædvanlig et Tillæg til Sygekassebidragene.

Bidragene skal normalt ikke udgøre over 3 pCt. af Lønnen. Der findes en Rigsudligningskasse og et Reservefond, hvortil Riget om fornødent yder Laan.

Man har ment, at den egentlige Forsikring skulde klares af de forsikrede og disses Arbejdsgivere, medens det offentlige Bidrag skal gives som Kriseunderstøttelse. Efter Rigsregeringens Forslag skal Riget betale $\frac{3}{4}$ heraf, Kommunerne Resten, efter Rigsraadets paa dette Punkt afvigende Vedtagelse: Riget $\frac{8}{9}$ og Kommunerne Resten.

England. Ved den første Lov om Arbejdsløshedsforsikring af 1911 indførtes dels tvungen Forsikring for visse Fag, dels en mere almindelig Adgang til Statstilskud til Fagforeningernes frivillige Forsikring i andre Fag. I 1916 udstræktes den tvungne Forsikring til $1\frac{1}{2}$ Million Ammunitionsarbejdere, for at de kunde skabe sig en Reserve til daarlige Tider efter Krigen. Og endelig indførte man ved den gældende Hovedlov af 6. August 1920, efter under Demobiliseringskrisen i stor Udstrækning at have udbetalt Understøttelser uden Forsikringsbidrag, en tvungen Forsikring omfattende alle Arbejdere og Funktionærer over 16 Aar med Undtagelser navnlig for Landbrug, personlig Tjenestegerning og for Funktionærer med over 250 £ om Aaret samt for fastansatte i offentlige Virksomheder m. m. Ialt er ca. 12 Millioner forsikrede.

Forsikringens Midler tilvejebringes ved egentlige Bidrag, som samles ved, at Arbejdsgiverne indkøber og opklæber Mærker; fra Begyndelsen af 1926 betaler en voksen mandlig Arbejder 7 d og hans Arbejdsgiver 7 d, hvortil Staten yder et Tilskud af 8 d.

Forsikringen sker i et Statsfond med lokal Administration gennem Arbejdsanvisningen. Der er Adgang til Udbetaling af Understøttelse gennem Fagforeninger og andre Organisationer, forsaavidt de giver et vist Supplement af egne Midler.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen, der ydes efter en Uges Arbejdsløshed, udgør 18 sh ugentligt for Mænd og 15 sh for Kvinder, hvortil kommer Børnetillæg paa 2 sh.

Efter 26 Ugers normal Understøttelse, kan — foreløbig efter en Lov af 1926 indtil Udgangen af 1927 — under særlige Betingelser ydes fortsat Hjælp (extended benefit) som Forskud paa senere ordinær Hjælp.

Offentlig Arbejdsanvisning indførtes ved en Lov af 1907; der findes nu 1 200 lokale Kontorer.

Arbejdsløsheden i England har i de senere Aar — bortset fra Kulkonfliktens Virkninger — ligget omkring 11 pCt.

Antallet af understøttede Dage var i hvert af Aarene 1921—25: 453, 345, 288, 259 og 274 Millioner. I de 8 Aar fra Vaabenstilstanden til November 1926 er der ialt af Forsikringen betalt 275 Mill. £ plus 62,5 Mill. £ i rene Understøttelser (out-of-work donations). Forsikringsfonden skyldte i 1925 Staten 7,6 Mill. £, men paa Grund af den med Kulkonflikten følgende forøgede Arbejdsløshed var Gælden i November 1926 vokset til 19,3 Mill. £.

Tvungen Arbejdsløshedsforsikring findes bl. a. i England, Italien, Østrig og Polen, og Forslag herom har været fremme i Tyskland, Sverige og Norge. Frivillig Forsikring med Statstilskud findes bl. a. i Norge, Finland, Schweiz, Frankrig, Holland og Belgien, Czekoslovakiet.

Ifølge en svensk Statistik var i Sverige Arbejdsløshedsprocenten i November 12,9 pCt.; i Norge i Oktober 23,5 pCt.; i Finland Antallet af registrerede arbejdsløse i November 2 330; i England ved Udgangen af November Arbejdsløshedsprocenten 13,2 (af Fagforeningernes Medlemmer) og 13,5 (af de forsikrede); i Tyskland i November Procenten 14,2; Østrig i November Antallet 169 000; Italien i Oktober Antallet 113 000; i Kanada i Oktober Procenten 2,6 og i U. S. A. Antallet af beskæftigede 92,4 pCt., i Forhold til 100 i 1923.

*) Oplysninger herom findes i Betænkning fra Socialministeriets Arbejdsudvalg. 1926. Bilag 7.